

Solstein: Det ærede Medlem af Udvalget, der nu havde Ordet, kunde ikke forstaae Mindretallets Indstilling om at formindste 10 Aar til 5 Aar, fordi han fandt, at efter det Standpunkt, som man maatte indtage, naar man ikke gif ud fra Fleertallets Synspunkt, maatte man hellere forlænge Tiden. Ja, jeg skal være villig til at indrømme den ærede Taler, at jeg aldeles kunde tiltræde dette Synspunkt, naar jeg ikke havde følt det stærke Tryk, der gjorde det høist ønskeligt for mig at vise en Imødekommen, som muligviis kunde tilveiebringe en Overenskomst imellem Indenrigsministeren og Thinget. Havde jeg ikke ønsket at tilveiebringe en saadan Udvei, paa hvilken jeg troede det muligt, at man kunde samles, var jeg ganske vist bleven staaende ved de 10 Aar, thi det maa det ærede Medlem indrømme mig, at de 2 Aar bethyde Ingenting. Vi hørte det jo nu, at 2 Aar er den Chance, der bydes dem, som ønske Stamstutteriet vedligeholdt, men jeg troer, at det ærede Medlem selv vil indrømme, at disse 2 Aar i Virkeligheden ikke give nogen Chance, som bethyder noget, og det har just været af den Grund, at Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til de 2 Aar, fordi det er eensbetydende — for mig idetmindste — med at nedlægge Stutteriet strax. Om vor høitagtede Indenrigsminister af andre Grunde vil slutte sig dertil, er en anden Sag, men for mig er der ikke stor Forskjel paa, om man nedlægger Stutteriet strax eller beholder det paa den foreslaaede Maade endnu i 2 Aar. Jeg skal tillade mig at give Tilsvær paa nogle af de Ytringer, der fremkom under Sagens Behandling. Der blev udtalt den Betænkelse eller Frygt, at Stutteries Bestaaen kunde foranledige, at en heel Deel af de bedre og bedste Individier af Landets Hestebestand vilde blive sammenkjøbte for Stutteriet, og saaledes blive berøvede de Egne, hvor de gjorde væsentligt Gavn. Jeg troer i den Henseende med stor Sikkerhed at turde svare, at denne Frygt er aldeles ubegrundet. Der vil ikke blive Tale om andre Indkjøb for Stutteriet end af nogle gode Hopper; men disse virke jo kun ganske enkeltviis, Indkjøb af Hingste vil der derimod ikke være Tale om, man vil søge at kunne benytte gode Hingste, — foruden dem, der findes paa Stutteriet —

men uden at kjøbe dem, allerede paa Grund af den Begrænsning med Hensyn til Tiden, som ligger i Loven. Der er af et andet æret Medlem hittret, at efter hans Mening vare Betingelserne for Stutteriet slettere end paa mange Steder i Jylland. Ja, naar der er Tale om Heste af en vis Art, og naar man navnlig vil tilveiebringe store, svære Trækheste, saa har det ærede Medlem Ret. Men det er jo netop det, vi ikke vilde; vi vilde tilveiebringe en god stærk, noget ædel Hest, som er tjenlig til Ridebrug og brugbar til Kjørsel, ikke blot til let Kjørsel men ogsaa til svær Kjørsel; vi vilde have en Hest, som besidder de Egenskaber, som netop de svære Trækheste mangle, og det kunde virkelig ikke tilveiebringes paa de Steder, hvor Hesten nu i Almindelighed tillægges i Jylland; thi dertil udfordres en ganske anden Opdrætningsmaade, saavel med Hensyn til Behandlingen som med Hensyn til det hele System, hvorefter Hesten tilveiebringes. Om Stalden paa sine Steder i Landet kan være bedre end paa Frederiksborg, er en Sag, som for dem, der praktisk bestæftige sig med Hesteavl, ikke har saa stor Betydning. Det er Noget, hvormed man efter Omstændighederne kan hjælpe sig. De stedlige Forhold paa Frederiksborg ere vistnok ikke ubemærkede, de trænge endog saa til Forbedringer paa flere Maader, og de ærede Medlemmer af Udvalget, som have været paa Frederiksborg, have haft Leilighed til at iagttage dette; men Forholdene ere ikke saaledes, at det bliver umuligt at tilveiebringe gode Heste. Der er med Hensyn til dette Punkt en heel Deel Betingelser tilstede paa Frederiksborg der kunne forbedres — og det vil ogsaa være ønskeligt, at de blive forbedrede — hvilket vil kunne stee uden Udgift for Statskassen og uden Besvær, ved en Ombytning, som i sin Tid kan stee, og som det har glædet mig at høre, at den ærede Ordfører for Udvalget ikke anseer for umulig, hvis man skulde komme til at stemme for, at Stutteriet skulde komme til at bestaae i længere Tid end de to Aar. Hvad Stutteriets Virkning paa Sjælland angaaer, maa jeg dog endnu fremhæve, at jeg just særlig har nævnt, at det er en Kjendsgjerning, at trods de uheldige Forhold, under hvilke Stutteriet har bestaaet — og jeg